

Hiob 8

Septuaginta (LXX)

1 ύπολαβών δὲ βαλδαδ ὁ σαυχίτης λέγει

2 μέχρι τίνος λαλήσεις ταῦτα πνεῦμα πολυρῆμον τοῦ στόματός σου

3 μὴ ὁ κύριος ἀδικήσει κρίνων ἢ ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταράξει τὸ δίκαιον

4 εἰ οἱ νίοι σου ἥμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν

5 σὺ δὲ ὅρθριζε πρὸς κύριον παντοκράτορα δεόμενος

6 εἰ καθαρὸς εἴ̄ καὶ ἀληθινός δειήσεως ἐπακούσεταί σου ἀποκαταστήσει δέ σοι δίαιταν δικαιοσύνης

7 ἔσται οὖν τὰ μὲν πρῶτά σου δλίγα τὰ δὲ ἔσχατά σου ἀμύθητα

8 ἐπερώτησον γὰρ γενεὰν πρώτην ἐξιχνίασον δὲ κατὰ γένος πατέρων

9 χθιζοὶ γάρ ἐσμεν καὶ οὐκ οἰδαμεν σκιὰ γάρ ἔστιν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ βίος

10 ἢ οὐχ οὗτοί σε διδάξουσιν καὶ ἀναγγελοῦσιν καὶ ἐκ καρδίας ἐξάξουσιν ρήματα

11 μὴ θάλλει πάπυρος ἄνευ ὕδατος ἢ ὑψωθήσεται βιότομον ἄνευ πότου

12 ἔτι δὲ τίθησιν καὶ οὐ μὴ θερισθῇ πρὸ τοῦ πιεῖν πᾶσα βοτάνη οὐχὶ ξηραίνεται

13 οὕτως τοίνυν ἔσται τὰ ἔσχατα πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ κυρίου ἐλπῖς γὰρ ἀσεβοῦς ἀπολεῖται

14 ἀοίκητος γὰρ αὐτοῦ ἔσται ὁ οἶκος ἀράχνη δὲ αὐτοῦ ἀποβήσεται ἡ σκηνή

15 ἐὰν ὑπερείσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μὴ στῇ ἐπιλαβομένου δὲ αὐτοῦ οὐ μὴ ὑπομείνῃ

16 ὑγρὸς γάρ ἔστιν ὑπὸ ἥλιου καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ ὁ ράδαμνος αὐτοῦ ἐξελεύσεται

17 ἐπὶ συναγωγὴν λίθων κοιμᾶται ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζήσεται

18 ἐὰν καταπίῃ ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν οὐχ ἑόρακας τοιαῦτα

19 ὅτι καταστροφὴ ἀσεβοῦς τοιαύτη ἐκ δὲ γῆς ἄλλον ἀναβλαστήσει

20 ὁ γὰρ κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσῃ τὸν ἄκακον πᾶν δὲ δῶρον ἀσεβοῦς οὐ δέξεται

21 ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει γέλωτος τὰ δὲ χείλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως

22 οἱ δὲ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνην δίαιτα δὲ ἀσεβοῦς οὐκ ἔσται